

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

Сумський державний університет (Україна)

Вища школа економіко-гуманітарна (Республіка Польща)

Академія техніко-гуманітарна (Республіка Польща)

IBM Canada, м. Торонто (Канада)

Державна установа "Інститут економіки природокористування та сталого розвитку

Національної академії наук України", м. Київ (Україна)

Парламент Ізраїлю, м. Єрусалим (Держава Ізраїль)

Національний технічний університет України

«Київський політехнічний інститут» (Україна)

Одеський національний політехнічний університет (Україна)

Технічний університет –Варна (Республіка Болгарія)

Університет “Проф. д-р Асен Златаров”, м. Бургас (Республіка Болгарія)

Університет Торонто (Канада)

УО «Вітебський державний технологічний університет» (Республіка Білорусь)

Економічні проблеми сталого розвитку

Экономические проблемы устойчивого развития

Economical Problems of Sustainable Development

Матеріали

Міжнародної науково-практичної конференції
імені проф. Балацького О. Ф.
(Суми, 11–12 травня 2016 р.)

У двох томах

Том 1

Суми
Сумський державний університет
2016

матеріальних виробничих ресурсів, трансакційні виробничі витрати, трансакційні витрати на ведення бухгалтерського обліку і формування фінансової звітності.

Висновки і перспектива подальших досліджень. На етапах трансформації національної економіки інтегровану звітність доцільно посилити в питаннях розкриття нематеріальних активів через оцінку факторів їх впливу на фінансові результати суб'єкта господарювання. Інтелектуальний капітал є досить складним, проте, важливим об'єктом сучасної обліково-аналітичної системи суб'єкта господарської діяльності. Реформація облікових концепцій вимагає злагодженої, глибокої та наполегливої роботи науковців, адже від цього залежить ефективне існування бізнесу (в першу чергу, великого), а отже - всього суспільства.

1. Канцуров О.О. Інституціональні засади розвитку бухгалтерського обліку : автореф. дис ... д-ра екон. наук: 08.00.09 /Олег Александрович Канцуров . – Київ, 2015 . – 33 с. [Електронний ресурс] – Режим доступу:<http://library.univer.kharkov.ua/OpacUnicode>

2. Левицька С.О. Фінансові результати господарської діяльності як об'єкти бухгалтерського обліку та менеджменту. Науково-практичний журнал «Бухгалтерський облік і аудит» .- №12, 2015.- с.2-10

3. Friedrich P. Determining Social Capital by Social Accounting / Peter Friedrich // Institute of Economic Research Working Papers. The paper submitted to VIIIth International conference on applied economics contemporary issues in economy under the title Market or government? – 2015. – №. 1.

АНАЛІЗ РОЗВИТКУ ФРАНЧАЙЗИНГУ В УКРАЇНІ

студент гр. М-31 **Поважна А. І.**
Сумський державний університет (Україна)

Франчайзинг – підприємницька діяльність, при якій за допомогою договору правовласник передає користувачеві за винагороду на певний строк комплекс виключних прав на використання ім'я компанії, її репутації, послуг, товарів, спеціалізованого обладнання, комерційної інформації, яка є під захистом закону, а також інших об'єктів виключних прав, передбачених договором.

В усьому світі франчайзинг уже давно є невід'ємною частиною економіки. У розвинених країнах за допомогою франчайзингу здійснюється більше 40 % усіх продажів. Проте в Україні ця бізнес-технологія тільки починає знаходити своїх прихильників.

Найбільш відомими франчайзерами у світі є McDonald's, Xerox, Coca-Cola, Ford, Hilton, Zinger, Kentucky Fried Chicken, Perkits Yogurt, Great American Cookie, Holliday Inn, Kodak, Benetton, Pepsi Co, в Україні - ТМ «Піцца Челентано», Форнетті, Дім кави, Картопляна хата, ТМ «Михайло Воронін», Джинси Суперціна, ТМ «ZARINA», Галопом по Європам, Наша яряба тощо. [1]

Нині, на мою думку, франчайзинг в Україні не набув широкого

поширення, хоча потенційні можливості його впровадження досить широкі. Розвиток франчайзингу в нашій країні стримує певна низка проблем, яку можна систематизувати з причин їх появи:

Організаційно-правові проблеми. Правова сфера в Україні насамперед стримує розвиток франчайзингу. Ці проблеми пов'язані з тим, що в нашій країні майже повністю відсутнє правове забезпечення франчайзингу. Гарним поштовхом для підвищення ефективності та розвитку франчайзингу в Україні буде внесення змін в законодавство. За допомогою цього кроку, можна досягти наступні цілі:

- механізмами реалізації товарів будуть створені домовленості для реальної конкуренції франчайзингових систем, що вже сакраментально склалися;

- учасники франчайзингової системи забезпечуються зручністю застосування законодавчих актів;

- створення прозорості для контролюючих органів наданої системи та її складових.

Ці заходи можуть допомогти франчайзингу України (законодавство, термінологія) бути на світовому рівні. Важливою особливістю є створення систем, в які буде задіяний капітал інших країн.

Економічні проблеми. Франчайзинг є економічним інструментом. Для його впровадження необхідні відповідні економічні передумови, які в Україні на жаль не сформувалися або взагалі, або частково:

- нестабільність розвитку економіки України. Франчайзингові схеми вимагають стабільності та передбачуваності економіки;

- відсутність у більшості підприємців - потенційних франчайзі - необхідного стартового капіталу для входження до франчайзингової системи;

- складність отримання кредитів для створення стартового капіталу [2].

Соціально-психологічні проблеми. Соціально-психологічними проблемами нашої країни є: відсутність у вітчизняних франчайзерів досвіду та високий ризик ведення ділової активності суб'єктів франчайзингової системи; відсутність належної поваги до інтелектуальної власності; страх втрати самостійності та «обличчя». Для останнього десятиріччя, протягом якого почався прискорений розвиток франчайзингу в Україні, характерні відсутність стабільності економіки країни, постійні стрибки в її розвитку, що призводить до відповідних різких коливань попиту на всі види товарів, регулярних перерозподілів власності, які не можуть не впливати на франчайзі [3].

Підсумовуючи проблеми франчайзингу, виникає певний висновок. А саме: розвиток франчайзингу в Україні має широкі перспективи розвитку. Але щоб цей розвиток відбувся, треба створити певні умови, до яких відносяться:

1. Організація певних центрів з франчайзингу, які займалися наукою а також проводили консультації. Місцезнаходженням яких будуть не лише

найбільші міста (розташування по всій країні).

2. Організація певної системи податкових пільг, на початковій стадії розвитку треба відводити особливо увагу.

3. Програма підтримки малого підприємництва має включити систему розвитку франчайзингу.

4. Надання альтернативи застосування спрощеної системи бухгалтерського обліку.

1. Суковатий О.В Особливості реалізації франчайзингу в Україні // Проблеми науки. - 2007. - №2. - С.14-18

2. Данніков О.В Проблеми побудови та функціонування франчайзингових систем в Україні //Маркетинг в Україні. - 2008. - №5(51). - С.62-69

3. Львова І. Франчайзинг в Україні // Все для бухгалтера в торгівлі. - 2007.- №9. - С.6-8

Науковий керівник: доц. Лукаш О. А.

РОЗВИТОК ПОСЛУГ ФІНАНСОВИХ ПОСЕРЕДНИКІВ З ДОВІРЧОГО УПРАВЛІННЯ АКТИВАМИ

доц. Рубанов П.М., студентка гр. Ф-21 Мурай В.Є.
Сумський державний університет (Україна)

Сучасний етап розвитку вітчизняного ринку фінансових послуг характеризується значними фінансовими ризиками як для фізичних, так і юридичних осіб. При цьому особливістю управління фінансовими активами в умовах фінансово-економічної кризи є наявність фінансових ризиків не лише в результаті здійснення будь-яких операцій на фінансовому ринку, але й у разі відсутності такої активності економічних суб'єктів. Зокрема, проблеми збереження і примноження реальної вартості активів незважаючи на високі інфляційні і валютні ризики, потребують здійснення ефективних заходів ризик-менеджменту для нейтралізації макроекономічних ризиків на мікроекономічному рівні.

Одним із варіантів захисту від знецінення, девальвації, тимчасової недоступності або навіть втрати тимчасово вільних грошових коштів окремих підприємств та домогосподарств може стати використання ними фінансових послуг з довірчого управління активами. Послуги з довірчого управління фінансовими активами здійснюються професійними фінансовими посередниками тобто управителями (фінансово-банківськими установами або компаніями з управління активами) на персональній чи колективній основі.

Інструментами інвестування фінансових активів в рамках довірчого управління можуть бути депозитні вклади і депозитні сертифікати, акції, корпоративні, муніципальні або державні облігації, єврооблігації, депозитарні розписки українських підприємств, ф'ючерси, опціони, угоди РЕПО з цінними паперами.

Особливостями колективних форм довірчого управління (які реалізуються купівлею паїв пайових інвестиційних фондів або акцій корпоративних